

Olina Ortiz

HARCIU MÂNCIU,

**vulpoiul păcălit
de furnici**

**Cu exerciții de scriere creativă
de la Oana Moraru**

Ilustrații de
Karda Zenkő

UNIVERS

2022

LBRIS

We know
books

În Pădurea Brazilor de Argint, viețuitoarele mari și mici trăiau în bună pace. Era o pădure atât de liniștită, încât nimeni nu-și dorea să plece de acolo niciodată.

Într-o zi, un vulpoi din ținutul vecin, pe nume Manciu, se nimeri printre brazi. I se mai zicea Manciu Ochi-Luciu. Privirea îi strălucea de lăcomie.

Un ținut așa bogat în păsăret, de nimeni vânat, de nimeni pândit și de nimeni râvnit, nu mai întâlnise vulpoiul în viața lui. Firește că îi curgeau balele de poftă și că-nghițea în sec de câte ori o aripioară îi zburătăcea pe lângă ureche.

— Mmm, pădure-pădurice, mârâia el încântat, în vise te-am visat, dar să te-ntâlnesc n-am sperat. Se vede treaba că neamul păsăretului aici s-a adunat.

Lui Manciu i se dusesse vestea de vânător iscusit. Chiar dacă nu se putea cățăra, țâșnea ca o săgeată și înhăța pasărea cu puțin timp înainte să aterizeze. Știa și să stea la pândă, căci era un prădător înzestrat cu răbdare. Ce să mai vorbim! Era spaima fapturilor datorite de natură cu două aripi.